

Αδριανούπολις

Αρχιεπισ. 1689
1696- 432-

ΜΕΘΟΔΙΟΣ Ο ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ο Μεθόδιος προήχθη εν τὴν μητροπόλιν Θεσσαλονίκης ἐπὶ τοῦ
ιατρίάρχου Διονυσίου τοῦ ἀπὸ Λαρίδος, τὸ τέταρτον ιατρίαρχεῦντος
μηνὶ Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1678 ἡμετέρας δὲ ταύτης ἐπὶ τοῦ ιατρίαρ-
χου Κολληίου τοῦ ἀπὸ Τροῶν, τὸ τρίτον ιατρίαρχεῦντος, μηνὶ Ἰουλι-
οῦ δευτέρῃ τοῦ ἔτους 1696. Ο Μεθόδιος φέρεται εὐτυχογραμμένος
ἐν τῇ ἐπιτομῇ χειροτονία τοῦ μητροπολίτου Ἰωαννου τοῦ Νικηταρίου
τῆς ἐπιτομῆς ἐπὶ τοῦ ιατρίάρχου Κολληίου τοῦ ἀπὸ Τροῶν, τὸ δεύτερον
ιατρίαρχεῦντος, μηνὶ Ἀυγίου τοῦ ἔτους 1689.

Τοῦ Μεθοδίου ἡ μητροπολίτις Θεσσαλονίκης μετὰ τὸν Ἄνθιμον ὁ Ἀ-
μασία, 4 ὁ Λουδοβίκος Πέτι, 5 ὁ βασιλεὺς Μουσταφίδης, καὶ ὁ Μανουὴλ Ἰδωκ
Καθηρέσης διὰ τοῦ Μεθοδίου κατηγοροῦνται διὰ πλεονεξίας ἀλλὰ ἀνεπιτυχίας καὶ
διότι ἐφόρευσε μαροφραϊὰν ἐπὶ Ζηνοβίαν ὁ ἴσχυρὰ δὲ μοχθήσας ἀλλὰ μὴ
δυνάμει γὰρ ἀπαυθίσθηται τὴν ἀσχεδοῦσαν μητροπόλιν Θεσσαλονίκης ἐπο-
ρεῖσθαι ἐν Ἀδριανούπολιν ἐπὶ τῷ ἐπιτομῇ διατρέποντα ἐπίτροπον τῆς βασιλείας καὶ
ἐπί τῷ χροῖματι τῷ ἐπιτροπῷ τῆς βασιλείας τῶν Παρισιῶν, ὡρῆν δὲ ἔφερον ἁ-
πὸ τῶν ἔξω συνερχομένων ἐν γνήμῃ, διαχωνάτορ ἐν τῷ τῆς ἔκλει τὰς μητροπό-
λεις καὶ ἐπιποιῶν ἰάσας ἰατρικῶν παρὰ τοῦ ιατρίάρχου Κωνσταντίνου
ὡς καὶ τοῦ μητροπολίτου καὶ ἀρχιερεῖς ἐμῆμενοι παρὰ αὐτοῦ καὶ τῆς
ἐπὶ αὐτὸν συνέδου καὶ μὴ παρὰ τῆς βασιλείας καὶ ἀλλὰ ἰάσας τὰ ἄλλα ἔξου-
σία, ἀγοράζειν καὶ ταῦτα, ὡρῆν τῶν μητροπολίτην βασιλείας τοῦ δουλο-
μικτοῦ γίνεσθαι μητροπολίτου καὶ ἐπιποιῶν καὶ δίδειν ἐκ τῆς ἀγοράζειν

Περὶ τ. Γ. Ζερ-
χίνου Μεθόδιου
ὁ Θεσσαλονίκης
ἐν τῇ Γενεαίᾳ
τῶ Παλαρέ
B' (1918) σ. 148
-9

Ἡ πραγματοφύλαξις τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ιατρίαρχείων, κώδιξ
κρίσιον 345/571-572.

Μεθόδιος
δ' Αρσίου, οδοντο
λόγος και αλληλίων

~~ταυτα~~ ~~ωραία~~ ~~επι~~ ~~προσω~~ ~~τη~~ ~~βασίλει~~ ~~των~~ ~~Βουλγαρίων~~ ~~και~~ ~~Μητρο~~
ωσι ~~ταυτα~~, ματ' ετοι τοσαυτην ωσοότητα χρημιστων εν τω δημοσίω
των δεωπατρίαρχην μηδεμίαν ἀρχη' εβασίαν ἔχει, εἰ μή μόνον τόν ἀγορά-
γοστά τινα μητροόσιον ἢ ἀρχιεπισκοπὴν καὶ μή ὅσα ἀρχιερέα χειροτονεῖν
αὐτόν τῆν προσταγῆν τῶν ἐπιτρόπων ἐν τῇ βασιλείᾳ καὶ χαρμάνειν τοσαυτὰ
διωρισμένον ἤρθεε τυυτο τῶν ἐπιτρόπων καὶ ἤρχισεν γὰ τὸ ἐφεξῆς ἀλλ' ὁ
επατριάρχης μετὰ τῶν ἐγκυροτατην ὡσὶν ἀρχιερέων παραγερόμενη
εἰ Ἀδριανούσιν ἠδυνήθη διὰ μετῴσιν δωρεῶν καὶ δωροῶν γὰ μα-
ταιώση τὰ ματαχθόνια τεχνόσιματα τοῦ μεθόδιου. Το επεισόδιον τυυτο
δηγεῖται ὁ ἄρχιεπιόσιν Ριμῶν τῆν προσιέμενη ὅτι ὁ μεθόδιος προσιέφερε
τῶν ἐπιτρόπων τῇ βασιλείᾳ ὡσὶν καὶ ἰδέα ὡσὶν γὰ ἴνα ἀραιτησῆται τῆν
ἔδραν αὐτῶν. 10) Εἰ δέ τοῦ Μετῴσι τοῦ Ἀθηνῶν μημημονεῖν τὸ γεγοσθὸν
ὁ Ζαχαρίας Μαθά, 11) ὁ Γεώργιος Ζαθήρα 12) καὶ ἐν τοῦ Γεωργίου Ζαθήρα
δ' Αουδοῦσιος Πετί.

9) Εὐμνησιδοστην ἱστορία Μετῴσι τοῦ Μητροόσιου Ἀθηνῶν. (ἐν Βιέννη 1784
ἔκδοσι) τόμ. I, σελ. 485-486.
10) Paul Ricaut The history of the Turks beginning with
the year 1679, ἐν Richard Kneller The Turkish history,
(London, 1700, in 8o), sixth edition, tom. III p. 548.
11) Ζαχαρίου Μαθά κατάλογος ἱστοριῶν τῶν πρώτων ἐπισκοπῶ-
νων καὶ τῶν ἐφεξῆς επατριάρχων. (ἐν Νάυσογιῳ, 1837, ἐν 8ο, σελ. 224-227.
12) Νέα Ἐλλάς ἢ Ἑλληνικὸν διαπρον, (Ἀθήνη, 1842, ἐν 8ο, σελ. 402